Rättsfallssamlingen

DOM MEDDELAD AV EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL (första avdelningen)

den 23 november 2010 *

”Personalmål — Tjänstemän — Allmänt uttagningsprov — Beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande — Jämn könsfördelning i uttagningskommittéer”

I mål F-50/08,

angående en talan enligt artiklarna 236 EG och 152 EA, som väckts av

Gábor Bartha, Bryssel (Belgien), företrädd av advokat P. Homoki,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av J. Currall, V. Bottka och A. Sipos, båda i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

PERSONALDOMSTOLEN (första avdelningen),

sammansatt av ordföranden S. Gervasoni samt domarna H. Kreppel (referent) och H. Tagaras,

justitiesekreterare: W. Hakenberg,

följande

Dom

1 Gábor Bartha har genom ansökan som inkom till personaldomstolens kansli den 19 mars 2008 i huvudsak yrkat att personaldomstolen ska ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut i det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/56/06, genom vilket han underrättades om att han inte klarat nämnda prov, och förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta den skada han lidit som en följd av detta beslut.

* Rättegångsspråk: ungerska.

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

”Uttagningskommittén skall bestå av en ordförande som utses av tillsättningsmyndigheten samt ledamöter som utses av tillsättningsmyndigheten och personalkommittén, som utser lika många ledamöter vardera.

Vid öppna uttagningsprov som är gemensamma för två eller flera institutioner skall uttagningskommittén bestå av en ordförande som utses av den tillsättningsmyndighet som avses i artikel 2.2 i tjänsteföreskrifterna och av medlemmar som på förslag från institutionerna utses av den tillsättningsmyndighet som avses i artikel 2.2 i tjänsteföreskrifterna, samt av medlemmar som utses genom avtal mellan institutionernas personalkommittéer på så sätt att en likställd representation säkerställs.

Uttagningskommittén kan för vissa prov biträdas av en eller flera bedömare med rådgivande funktion.

Medlemmarna i uttagningskommittén skall utses bland tjänstemän i en tjänstegrupp och lönegrad som minst motsvarar tjänstegruppen och lönegraden för den tjänst som skall tillsättas.

Om en uttagningskommitté består av fler än fyra ledamöter skall den innehålla minst två ledamöter av varje kön.”

Bakgrund till tvisten

3 Europeiska rekryteringsbyrån (EPSO) offentliggjorde den 25 juli 2006 meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/56/06 för att upprätta en anställningsreserv av handläggare i lönegrad AD 5 med ungerskt medborgarskap (EUT C 172 A, s. 3, nedan kallat meddelandet om uttagningsprov).

4 Uttagningsprovet innehöll fyra områden: ”europeisk offentlig förvaltning/mänskliga resurser”, ”juridik”, ”ekonomi”och ”mikroekonomi/business administration”.

5 Antalet anställningsbara sökande på området ”juridik” hade fastställts till tio.

6 Sökanden anmälde sig till uttagningsprovet EPSO/AD/56/06 och valde området ”juridik” vid sin anmälan.

7 Efter att ha klarat de tillträdesprov som hade anordnats för en första gallring bland de sökande genomgick sökanden de tre skriftliga proven i enlighet med meddelandet om uttagningsprov och därefter det muntliga prov som endast var till för de provdeltagare som hade klarat de skriftliga proven.

8 Genom skrivelse av den 19 november 2007 informerade ordföranden för uttagningskommittén sökanden om att hans namn inte hade tagits upp i förteckningen över godkända sökande, eftersom det totala antalet poäng som sökanden hade fått sammanlagt på de skriftliga och muntliga proven var lägre än för de tio som hade godkänts vid uttagningsprovet (område ”juridik”).

9 Sökanden begärde i en skrivelse av den 22 november 2007 att beslutet att inte sätta upp honom på reservlistan skulle omprövas.

10 Då sökanden inte fick de handlingar eller den information som han hade begärt upprepade han sin begäran i ett e-postmeddelande till EPSO den 10 december 2007.

11 Den 20 december 2007 skickade EPSO en kopia till sökanden på dennes skriftliga prov b) och c) samt en kopia på de dithörande bedömningsblanketterna.

12 Genom skrivelse av den 7 januari 2008 kompletterade sökanden, med anledning av de handlingar som EPSO hade skickat till honom, de ursprungliga klagomålen i sin begäran om omprövning.

13 Ordföranden för uttagningskommittén avslog begäran om omprövning i ett beslut av den 23 januari 2008.

14 I ett e-postmeddelande till EPSO av den 25 januari 2008 ifrågasatte sökanden innehållet i beslutet av den 23 januari 2008.

15 Ordföranden för uttagningskommittén bekräftade i ett beslut av den 31 mars 2008 beslutet att inte sätta upp sökanden på reservlistan.

Förfarandet och parternas yrkanden

16 Ansökan inkom den 19 maj 2008.

17 Sökanden har yrkat att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet av den 19 november 2007,

— ogiltigförklara beslutet av den 23 januari 2008,

— ogiltigförklara beslutet av den 31 mars 2008,

— förplikta kommissionen att ersätta den skada som uppstått till följd av att ovannämnda beslut är rättsstridiga, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Kommissionen har yrkat att personaldomstolen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

19 I en handling med rubriken ”Ändring av begäran”, som personaldomstolen har betraktat som en svarsinlaga, har sökanden dessutom yrkat att personaldomstolen ska

— förplikta kommissionen att som ersättning för ekonomisk skada betala ett skadestånd till honom motsvarande 924 euro för varje månad som går mellan den 31 mars 2008 och avkunnandet av förevarande dom,

— förplikta kommissionen att som ersättning för ideell skada betala ut ett belopp på 10 000 euro till honom, och

— anmoda EPSO att fatta ett nytt beslut som ska ersätta beslutet av den 19 november 2007.

20 I sin duplik har kommissionen på nytt yrkat att personaldomstolen ska

— ogilla sökandens talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

21 Personaldomstolen har med tillämpning av artikel 48.2 i rättegångsreglerna, med parternas godkännande, beslutat att avgöra målet utan förhandling.

Saken

A – *Yrkandet om ogiltigförklaring*

1. *Inledande anmärkningar angående föremålet för yrkandet om ogiltigförklaring*

22 Det följer av rättspraxis att det, när en deltagare i ett uttagningsprov begär att ett beslut som fattats av uttagningskommittén ska omprövas, är det beslut som uttagningskommittén fattar efter att ha omprövat provdeltagarens situation som utgör den rättsakt som går denne emot (förstainstansrättens dom av den 13 december 2006 i mål T-173/05, Heus mot kommissionen, REGP 2006, s. I-A-2-329 och II-A-2-1695, punkt 19). Beslutet av den 23 januari 2008, som antogs till följd av sökandens begäran om omprövning av den 22 november 2007, ersätter således uttagningskommitténs ursprungliga beslut av den 19 november 2007 och utgör den rättsakt som går sökanden emot (nedan kallat det omtvistade beslutet).

23 Det framgår vidare av handlingarna i målet att sökanden, efter att ha mottagit det omtvistade beslutet, skickade ett e-postmeddelande den 25 januari 2008 till EPSO, till vilken provdeltagarna enligt meddelandet om uttagningsprov skulle vända sig både med begäran om omprövning och klagomål på grundval av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. I sitt e-postmeddelande ifrågasatte han riktigheten av beslutet och framhöll att beslutet hade fattats i strid med vissa bestämmelser som reglerar uttagningskommitténs arbete. Med hänsyn till föremålet för detta e-postmeddelande och med beaktande av att det förhållandet att EPSO valde att vidarebefordra det till uttagningskommitténs ordförande, för att denne skulle besvara det, inte har någon inverkan på hur personaldomstolen ska beteckna meddelandet, ska det betraktas som ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, vilket uttryckligen har avvisats genom beslutet av den 31 mars 2008. Det har emellertid slagits fast att yrkanden som framställs mot ett avslag på ett klagomål får till följd att den rättsakt som är föremål för klagomålet prövas av domstolen och att yrkandena som sådana saknar självständigt innehåll (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 17 januari 1989 i mål 293/87, Vainker mot Europaparlamentet, REG 1989, s. 23, punkt 8, se även personaldomstolens dom av den 9 juli 2009 i mål F-104/07, REGP 2009, s. I-A-1-259 och II-A-1-1399, punkt 31). Eftersom beslutet av den 31 mars 2008 saknar självständigt innehåll, finns det mot bakgrund av dessa omständigheter inte heller anledning att pröva yrkandet om ogiltigförklaring av det beslutet.

2. *Yrkandet om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet*

a) Upptagande till sakprövning

24 Kommissionen har anfört att det omtvistade beslutet borde ha varit föremål för en talan inom tre månader och tio dagar från delgivningen av detta, det vill säga senast den 3 maj 2008. Förevarande talan väcktes emellertid först den 19 maj 2008. Därför ska den avvisas, enligt kommissionen.

25 Såsom framgår av fast rättspraxis ska en talan mot uttagningskommitténs beslut normalt väckas vid unionsdomstolen direkt. Om den som beslutet gäller emellertid väljer, såsom sökanden gjort i förevarande mål, att först vända sig till administrationen med ett klagomål, beror frågan huruvida den talan som väckts senare kan tas upp till prövning på om den berörda parten har iakttagit samtliga

formella krav som är förenade med ett klagomål som först lämnats in (förstainstansrättens beslut av den 25 november 2005 i mål T-41/04, Pérez-Díaz mot kommissionen, REGP 2005, s. I-A-373 och II-1697, punkt 32).

26 Eftersom sökanden i förevarande mål hade valt att inge ett klagomål mot det omtvistade beslutet, var han enligt bestämmelserna i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna tvungen att inge detta inom tre månader efter delgivningen av nämnda beslut. Det framgår av handlingarna i målet att den berörda parten har följt den bestämmelsen, eftersom hans klagomål inkom till EPSO redan den 25 januari 2008, det vill säga två dagar efter det att han hade delgivits det omtvistade beslutet den 23 januari 2008.

27 Enligt lydelsen av artikel 91.3 i tjänsteföreskrifterna ska överklaganden ske inom tre månader från delgivningsdagen för det beslut som fattats med anledning av klagomålet, med en förlängd tidsfrist på tio dagar med hänsyn till avstånd enligt artikel 100.3 i rättegångsreglerna. Sökanden inkom med överklagandet till personaldomstolen redan den 19 maj 2008, det vill säga inom fristen på tre månader och tio dagar. Mot bakgrund av dessa omständigheter kan kommissionen inte med framgång hävda att talan har väckts för sent.

b) Prövning i sak

28 Sökanden har som stöd för sina yrkanden inledningsvis anfört sex grunder. Enligt sökanden har för det första artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna åsidosatts, för det andra har kravet på ett rättvist förfarande åsidosatts, för det tredje har de principer som ligger till grund för bedömningen åsidosatts, för det fjärde har artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna åsidosatts, för det femte har det förekommit maktmissbruk och åsidosättande av principen om god förvaltningssed och för det sjätte har rättssäkerhetsprincipen åsidosatts.

29 I sin svarsinlaga har sökanden emellertid meddelat personaldomstolen att han avstår ifrån att åberopa de grunder som avser åsidosättande av ett rättvist förfarande, åsidosättande av bedömningsprinciperna samt åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

30 Personaldomstolen ska pröva den grund som avser åsidosättande av artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna.

Parternas argument

31 Sökanden har erinrat om att artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna lyder på följande sätt: ”Om en uttagningskommitté består av fler än fyra ledamöter skall den innehålla minst två ledamöter av varje kön”. Enligt sökanden har den bestämmelsen åsidosatts i detta fall, eftersom uttagningskommittén, som bestod av fler än fyra ledamöter, endast hade en kvinnlig ledamot vid det muntliga provet.

32 Till sitt försvar har kommissionen, efter att ha kommit fram till att grunden ska avvisas, eftersom den inte hade framförts vid det administrativa förfarandet, för fullständighetens skull anfört att artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna inte har kunnat tillämpas i detta fall, eftersom uttagningskommittén endast bestod av fyra ordinarie ledamöter och fyra suppleanter. Även om uttagningskommittén under alla omständigheter var tvungen att rätta sig efter den bestämmelsen har kommissionen ändå gjort gällande att man har följt artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, enligt vilken det inte görs någon åtskillnad mellan ordinarie ledamöter och suppleanter, eftersom uttagningskommittén bestod av två kvinnliga ledamöter.

33 Vad beträffar frågan huruvida grunden kan tas upp till prövning har sökanden svarat att kravet på överensstämmelse mellan klagomål och talan inte ska tillämpas när det gäller uttagningsprov och att den grund som avser åsidosättande av jämställdhetsreglerna inom uttagningskommittéerna trots allt utgör tvingande rätt som kan åberopas för första gången vid domstolen. I sak har sökanden gjort gällande att enbart ordinarie ledamöter – eller åtminstone de ledamöter som närvarar vid det muntliga provet – ska beaktas när man kontrollerar om det krav som föreskrivs i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna är uppfyllt, ett krav vars syfte är att hindra alla former av diskriminering.

Personaldomstolens bedömning

– Grundens upptagande till sakprövning

34 Regeln om överensstämmelse mellan klagomålet och ansökan har åsidosatts, såsom personaldomstolen konstaterade i domen av den 1 juli 2010 i mål F-45/07, Mandt mot parlamentet, punkterna 119 och 120, endast om talan ändrar klagomålets föremål eller saken, varvid begreppet sak ska tolkas i vid bemärkelse. I enlighet med en sådan tolkning, och vad beträffar yrkanden om ogiltigförklaring, avses med ”saken i målet” sökandens bestridande av den angripna rättsaktens materiella lagenlighet, alternativt bestridandet av den angripna rättsaktens formella lagenlighet. Följaktligen, och med förbehåll för invändningar om rättsstridighet och grunder som utgör tvingande rätt, är det fråga om en ändring av saken i målet, och därmed åsidosättande av regeln om överensstämmelse, om sökanden i sitt klagomål enbart har kritiserat den formella giltigheten av den rättsakt som går honom emot, däribland dess processuella aspekter, och därefter i sin ansökan åberopar materiella grunder, eller i det motsatta fallet då sökanden, efter att i sitt klagomål endast ha bestritt lagenligheten i sak av den rättsakt som går honom emot, inger en ansökan som innehåller grunder rörande rättsaktens formella giltighet.

35 Vad gäller förevarande mål är det visserligen riktigt att grunden om åsidosättande av artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna inte har tagits upp i klagomålet, inte ens underförstått, men att sökanden ändå i klagomålet har ifrågasatt det omtvistade beslutets formella lagenlighet, genom att bland annat hävda att hans skriftliga prov c) inte hade rättats av en ungerskspråkig bedömare, vilket, enligt honom, innebär att hela förfarandet är felaktigt och att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat vad gäller anmärkningarna i skrivelserna av den 22 november 2007 och den 7 januari 2008. Mot bakgrund av dessa omständigheter kan ovannämnda grund, som avser samma rättsliga grund som vissa av de grunder som åberopats i klagomålet, tas upp till prövning.

– Huruvida talan kan bifallas på denna grund

36 Inledningsvis ska det undersökas om den uttagningskommitté som har bedömt sökandens prestationer bestod av ”fler än fyra ledamöter” enligt bestämmelserna i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, för att det ska kunna fastställas om uttagningskommittén i detta fall hade följt bestämmelserna.

37 Uttrycket ”ledamöter [i uttagningskommittén]” i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna ska i detta sammanhang, med tanke på dess allmängiltighet, förstås så, att det avser samtliga ledamöter i uttagningskommittén, inklusive ordföranden, och inte enbart de ledamöter i kommittén som inte har egenskapen av ordförande. Av detta följer att de uttagningskommittéer som liksom i detta fall består av minst fem ledamöter, inklusive ordföranden, ska omfattas av ovannämnda bestämmelses tillämpningsområde.

38 Det ska vidare undersökas om uttagningskommittén har följt bestämmelsen i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, det vill säga att den innehöll ”minst två ledamöter av varje kön”, vilket förutsätter att det först måste fastställas om kontrollen av bestämmelsens efterlevnad ska ske

utifrån uttagningskommitténs sammansättning enligt den förteckning som offentliggörs av den eller de institutioner som anordnar uttagningsprovet, eller utifrån dess sammansättning vid provets faktiska genomförande, och därefter om det enbart är de ordinarie ledamöterna i uttagningskommittén som ska räknas in eller även suppleanterna.

39 Vad beträffar frågan huruvida efterlevnaden av bestämmelsen i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna ska kontrolleras när förteckningen över uttagningskommitténs ledamöter offentliggörs eller när de muntliga proven genomförs, anser personaldomstolen att ovannämnda bestämmelser ska tolkas så, att de avser ledamöterna i uttagningskommittén enligt den offentliggjorda förteckningen. Om det vore så att ovannämnda bestämmelse ska följas när proven genomförs, skulle detta leda till mycket stora praktiska problem för den administration som ansvarar för att anordna uttagningsproven, med hänsyn till att en motsatt tolkning skulle innebära en alltför tung belastning för denna vad gäller personaladministrationen, med tanke på att uttagningskommittéerna, enligt artikel 3 andra stycket i samma bilaga III till tjänsteföreskrifterna, samtidigt också ska bestå av ledamöter som utses av tillsättningsmyndigheten och ledamöter som utses av personalkommittén eller personalkommittéerna.

40 Vad beträffar frågan huruvida det enbart är de ordinarie ledamöterna i uttagningskommittén som ska beaktas vid kontrollen av om artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna har följts, eller även suppleanterna, vill personaldomstolen inledningsvis erinra om att en administration som ska sätta samman en kommitté inför ett uttagningsprov enligt rättspraxis får utse både ordinarie ledamöter och suppleanter, även om denna möjlighet inte uttryckligen föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Vitsen med att utse suppleanter i en uttagningskommitté är nämligen att ordinarie ledamöter ska kunna ersättas om de får förhinder, så att uttagningskommittén kan slutföra sitt arbete i rimlig tid, samtidigt som dess sammansättning förblir stabil under alla muntliga prov (förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 i mål T-100/04, Giannini mot kommissionen, REGP 2008, s. I-A-2-9 och II-A-2-37, punkt 207).

41 För att kontrollera att bestämmelsen i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna har följts, ska emellertid i princip endast uttagningskommitténs ordinarie ledamöter beaktas, eftersom det normalt sett är deras uppgift att delta i det faktiska genomförandet av proven.

42 Om artikel 3 femte stycket i bilaga III skulle tolkas så, att det föreligger en skyldighet att beakta hela uttagningskommittén vid bedömningen av huruvida kraven på uttagningskommitténs sammansättning har uppfyllts, oavsett om ledamöterna är ordinarie eller suppleanter, skulle en sådan tolkning innebära att bestämmelsen fråntas en stor del av sin räckvidd. Kravet på att en uttagningskommitté som består av fler än fyra ledamöter ska innehålla minst två ledamöter av varje kön har nämligen ställts av lagstiftaren för att det ska uppnås en jämnare könsfördelning i uttagningskommittéernas sammansättning. Ett sådant syfte skulle inte uppnås om endast två suppleanter representerade det ena eller det andra könet i en uttagningskommitté som består av minst åtta ledamöter, inklusive suppleanter.

43 Av detta följer att en uttagningskommitté som vid offentliggörandet av förteckningen över dess ledamöter består av fler än fyra ordinarie ledamöter endast kan anses uppfylla kraven i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna om det bland dess ordinarie ledamöter finns minst två ledamöter av varje kön.

44 Kravet på att det endast ska tas hänsyn till uttagningskommitténs ordinarie ledamöter vid offentliggörandet av förteckningen kan emellertid mildras i enskilda fall då uttagningskommitténs sammansättning, trots att den i detta skede inte uppfyller kravet i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, såsom denna har tolkats i föregående punkt, vid det faktiska genomförandet av proven likväl överensstämmer med denna bestämmelse. I ett sådant fall har det syfte som eftersträvas med artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, det vill säga att se till att provdeltagarnas prestationer vid ett uttagningsprov bedöms av en uttagningskommitté inom vilken en jämn könsfördelning har säkerställts, till fullo uppnåtts.

45 I förevarande fall hade EPSO i en skrivelse av den 23 augusti 2006 anmodat institutionerna samt personalkommittéerna att föreslå namn på personer som kunde bilda en uttagningskommitté och särskilt påmint dessa om att det krävdes att en uttagningskommitté som bestod av fler än fyra ledamöter skulle innehålla minst två personer av varje kön. Ändå framgår det av handlingarna i målet att EPSO, strax innan de muntliga proven skulle genomföras, på sin webbsida hade offentliggjort en förteckning över ledamöterna – ordinarie och suppleanter – i uttagningskommittén för det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/56/06, av vilken det framgick att uttagningskommittén bestod av en ordinarie manlig ordförande och fyra ordinarie ledamöter, som också var av manligt kön, men ingen person av kvinnligt kön, vilket strider mot artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna.

46 Det är riktigt att det på den förteckning som EPSO hade offentliggjort även fanns en kvinnlig suppleant för ordföranden och en kvinnlig suppleant för en ledamot och att ledamotssuppleanten faktiskt tjänstgjorde vid sökandens muntliga prov.

47 Att uttagningskommittén har uppfyllt kraven enligt artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna styrks emellertid inte av en sådan omständighet, eftersom det varken kan bevisas eller ens påstås att den kvinnliga suppleanten för ordföranden, utöver den kvinnliga ledamotssuppleanten, faktiskt hade utgjort en del av den fasta sammansättningen av den uttagningskommitté som vid genomförandet av proven hade bedömt provdeltagarnas kunskaper.

48 Därmed blir slutsatsen att sammansättningen av uttagningskommittén i detta fall inte överensstämde med bestämmelserna i artikel 3 femte stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna.

49 Då det inte har visats att det omtvistade beslutet skulle ha haft samma innehåll utan en sådan rättsstridighet, måste det omtvistade beslutet ogiltigförklaras. Det saknas därmed anledning att pröva de övriga grunderna i ansökan.

B – *Yrkandet att personaldomstolen ska anmoda EPSO att fatta ett nytt beslut som ska ersätta beslutet av den 19 november 2007*

50 Enligt fast rättspraxis ankommer det inte på unionsdomstolen att rikta förelägganden till en administration inom ramen för en granskning av lagenligheten av en rättsakt i enlighet med artikel 91 i tjänsteföreskrifterna (förstainstansrättens dom av den 2 mars 2004 i mål T-14/03, Di Marzio mot kommissionen, REGP 2004, s. I-A-43 och II-167, punkt 63). Ovannämnda yrkande måste därmed avvisas.

C – *Yrkandet om skadestånd*

1. *Parternas argument*

51 Sökanden har yrkat ersättning för såväl den ekonomiska som den ideella skada som han påstår sig ha lidit på grund av det omtvistade beslutet. Han har förklarat att den materiella skadan utgörs av skillnaden mellan lönen för en tjänsteman i lönegrad AD 5, klass 2, och hans nuvarande lön samt av att han berövats sina socialförsäkringsförmåner och rätten till avgångspension från Europeiska unionen.

52 Kommissionen har yrkat att ovanstående yrkande ska avvisas.

2. *Personaldomstolens bedömning*

53 Enligt fast rättspraxis krävs det för att administrationen ska bli skadeståndsansvarig att ett antal villkor är uppfyllda. Det beteende som institutionerna klandras för ska vara rättsstridigt, skadan ska vara verklig och det ska föreligga ett orsakssamband mellan beteendet och den åberopade skadan (dom av den 1 juni 1994 i mål C-136/92 P, kommissionen mot Brazzelli Lualdi m.fl., REG 1994, s. I-1981, punkt 42, och av den 21 februari 2008 i mål C-348/06 P, kommissionen mot Girardot, REG 2008, s. I-833, punkt 52). Dessa tre villkor är kumulativa. Om ett av dem inte har uppfyllts ska skadeståndstalan ogillas.

54 Vad beträffar orsakssambandet måste sökanden i princip bevisa att det finns ett direkt och säkerställt samband mellan det fel som institutionen har begått och den påstådda skadan (förstainstansrättens dom av den 28 september 1999 i mål T-140/97, Hautem mot EIB, REGP 1999, s. I-A-171 och II-897, punkt 85).

55 För att det enligt rättspraxis ska föreligga ett etablerat orsakssamband krävs det att den överträdelse som unionsinstitutionen gjort sig skyldig till inte nödvändigtvis har berövat en person en anställning, vilket den berörda personen aldrig kan bevisa att han hade rätt till, men att den utan tvekan har berövat denne en verklig chans att få anställning som tjänsteman eller övrig anställd, med som följd att den berörda personen har lidit ekonomisk skada till följd av utebliven inkomst (förstainstansrättens dom av den 5 oktober 2004 i mål T-45/01, Sanders m.fl. mot kommissionen, REG 2004, s. II-3315, punkt 150, personaldomstolens dom av den 22 oktober 2008 i mål F-46/07, Tzirani mot kommissionen, REGP 2008, s. I-A-1-323 och II-A-1-1773, punkt 218).

56 Beträffande den ekonomiska skadan har sökanden begärt ersättning för den ekonomiska skada som uppstått både som en följd av förlorad arbetsinkomst, i detta fall skillnaden mellan lönen för en tjänsteman i lönegrad AD 5, klass 2, och hans nuvarande lön, och av att han berövats de socialförsäkringsförmåner och pensionsrättigheter som hänger samman med tjänstemannastatusen. I förevarande mål står det emellertid inte klart att sökanden, om det inte hade begåtts några fel vid sammansättningen av uttagningskommittén, skulle ha anställts som tjänsteman eller åtminstone skulle ha haft en verklig chans att bli anställd. Följaktligen har villkoret att det ska finnas ett orsakssamband mellan det fel som myndigheten har begått och den skada som sökanden har åberopat inte uppfyllts, och därför måste yrkandet om ersättning för ekonomisk skada ogillas. Det ankommer i alla händelser på den administration vars beslut har förklarats ogiltigt att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa förevarande dom och, framför allt, att i enlighet med principerna för gällande EU-lagstiftning vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ge sökanden en skälig kompensation för dennes olägenheter på grund av det ogiltigförklarade beslutet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 i mål T-132/03, Casini mot kommissionen, REG 2005, s. I-A-253 och II-1169, punkt 98).

57 Beträffande den ideella skadan har sökanden inte visat att han har lidit någon ideell skada som kan särskiljas från den rättsstridighet som ligger till grund för ogiltigförklaringen av det omtvistade beslutet och som inte kan gottgöras fullt ut genom att beslutet ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 19 november 2008 i mål T-49/08 P, Michail mot kommissionen, REGP 2008, s. I-B-1-121 och II-B-1-739, punkt 88).

58 Av detta följer att yrkandet om skadestånd ska ogillas.

Rättegångskostnader

59 Enligt artikel 87.1 i rättegångsreglerna ska, om inte annat följer av bestämmelserna i kapitlet om ersättningar, tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.2 får personaldomstolen, om så anses skäligt, besluta att en tappande part endast delvis, eller inte alls, ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

60 Av domskälen ovan framgår att kommissionen huvudsakligen är tappande part. Sökanden har dessutom uttryckligen yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom omständigheterna i förevarande mål inte motiverar en tillämpning av bestämmelserna i artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar

PERSONALDOMSTOLEN (första avdelningen)

följande:

1) Det beslut som uttagningskommittén för uttagningsprovet EPSO/AD/56/06 meddelade den 23 januari 2008, att avslå Gábor Barthas begäran om omprövning av kommitténs beslut att neka sökanden tillträde till uttagningsprovet, ogiltigförklaras.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

Gervasoni Kreppel Tagaras

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 23 november 2010.

W. Hakenberg
Justitiesekreterare

S. Gervasoni
Ordförande

Det här avgörandet och däri angivna avgöranden från Europeiska unionens domstolar finns tillgängliga på webbplatsen www.curia.europa.eu